

Sygn. akt VIII U 2238/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 września 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 września 2015 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt. VIII U 2238/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. G. prawa do emerytury, bowiem odwołujący nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na ustalenie uprawnień do świadczenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji i w toku procesu ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że, wykonywał pracę w warunkach szczególnych w wymiarze ponad 15 lat i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu decyzji z dnia 29 czerwca 2015 r. Organ wskazał, iż nie uznał za okres pracy w warunkach szczególnych okresu pracy od 27 października 1978 r. do 31 grudnia 1998 r. w KWK (...) (oraz następcy prawni) w P. na stanowisku: prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektromagnetycznych – elektromonter instalacji i urządzeń elektroenergetycznych argumentując, iż zatrudnienia w zakładzie górniczym nie sposób uznać za pracę właściwą dla branży energetycznej. Wskazał, iż wykonywana przez

odwołującego praca nie była pracą przy wytwarzaniu ani przesyłaniu energii elektrycznej ani ciepłej, a tym samym nie może być uznana za pracę w warunkach szczególnych opisaną w wykazie A, dziale II, poz. 1, pkt 9 zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...), (...), legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, nie jest członkiem OFE.

W okresie od 1 marca 1973r. do 31 grudnia 1998r. [z przerwą na odbycie służby wojskowej] ubezpieczony pracował na zakładzie przeróbczym węgla KWK (...) jako elektryk i zajmował się utrzymaniem w sprawności maszyn i urządzeń przeróbki mechanicznej węgla od strony elektrycznej tj. usuwaniem usterek i awarii, czyszczeniem i przeglądami instalacji oraz silników jak również konserwacja. Celem realizacji swoich obowiązków ubezpieczony korzystał z warsztatu elektrycznego znajdującego się na zakładzie przeróbczym. Początkowo warsztat znajdował się przy rozdzielniach, następnie – na skutek przeprowadzonej modernizacji – został przeniesiony, jednakże wciąż znajdował się na terenie przeróbki mechanicznej węgla. Prace wykonywane przez ubezpieczonego były bezpośrednio związane z cyklem technologicznym zakładu.

Pracodawca w dniu 24.02.2015r. wydał ubezpieczonemu świadectwo wykonywania prac w szczególnym charakterze, w którym wskazano, że wykonywał prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych – wyk .A dział II poz. 1.

Przed tut. Sądem toczyło się pod sygn. VIII U 745/13 postępowanie z wniosku odwołującego o przyznanie wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych przy przeróbce węgla w zakładzie górniczym. Sąd oddalił odwołanie argumentując, iż praca ubezpieczonego w KWK (...) nie jest wymieniona pod poz.9 działu IV wykazu B stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. Apelacja ubezpieczonego została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10.03.2015r., który w pisemnych motywach rozstrzygnięcia wskazał, że praca ubezpieczonego winna być zakwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych wymieniona w wykazie A, dziale 1, pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie zaś z wykazu B tego rozporządzenia.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o akta rentowe ubezpieczonego oraz akta sprawy VIII U 745/13. Mając na uwadze, że w sprawie VIII U 745/13 występowały te same strony, które nie wnosiły o ponowne przeprowadzenie tych samych dowodów, w ocenie Sądu dopuszczalnym było ustalenie stanu faktycznego w oparciu o ustalenia dokonane w tej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dział I, poz. 5 ww. rozporządzenia wymienione zostały prace w górnictwie przy przeróbce mechanicznej węgla. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w okresie pracy w KWK (...) pracował na oddziale przeróbki mechanicznej węgla. Prace wykonywane przez odwołującego – naprawa, konserwacja maszyn do przeróbki mechanicznej węgla - były istotną częścią procesu przeróbki mechanicznej węgla i umożliwiały jego prawidłowy przebieg poprzez utrzymanie sprawności poszczególnych urządzeń. Kwalifikację pracy ubezpieczonego jako pracy w warunkach szczególnych potwierdził Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z dnia 10.03.2015r. Na marginesie wskazać należy, że zarządzenie nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. [Dz.Urz.WUG.1983.8.12] w wykazie A dział I poz. 5 pkt 2 wymienia stanowisko : konserwator urządzeń przeróbki mechanicznej węgla. Wprawdzie akt ten nie ma mocy obowiązującej, ale jest pomocny przy kwalifikacji czy dane stanowisko może być zaliczone do prac wymienionych w wykazie A. W ocenie Sądu, praca ubezpieczonego w KWK (...) była w istocie pracą konserwatora urządzeń przeróbki mechanicznej węgla.

Organ rentowy nie zaliczył odwołującemu spornego okresu pracy z uwagi na brak tożsamości stanowiska wskazanego w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych względem stanowiska określonego w ww. rozporządzeniu. Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl ugruntowanego stanowiska judykatury i doktryny „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997r., nr 1, poz. 2). Zatem w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia, w tym zeznania świadków. Tym samym fakt nieprzedłożenia przez ubezpieczonego odpowiedniego świadectwa pracy w warunkach szczególnych na etapie postępowania przed organem rentowym nie stanowi przeszkody w zakwalifikowaniu wykonywanej przez niego pracy jako pracy w warunkach szczególnych.

W konsekwencji uznania, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, stwierdzić należy, że spełnia wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury.

Jak wskazano powyżej, wyrokiem tut. Sądu o sygn. akt VIII U 745/13 oddalono wniosek ubezpieczonego o przyznanie wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych wymienionej pod poz.9 działu IV wykazu B stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r., zaś Sąd Apelacyjny w Katowicach rozstrzygnięcie to utrzymał w mocy. Biorąc pod uwagę, iż stan faktyczny w niniejszej sprawie jest odmienny od powyższych, a to ze względu na to, iż odwołujący wniósł o emeryturę za pracę w warunkach szczególnych opisaną w wykazie A, dział I, poz. 5, a także osiągnął opisany w art. 184 ustawy emerytalnej wiek 60 lat wniosek odwołującego w tym względzie należy uznać za uprawniony i nie pozostający w sprzeczności z art. 114 ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 września 2015 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym odwołujący złożył wniosek o przyznanie świadczenia (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

(-) SSO Grażyna Łazowska